

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 30 januari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0493
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0496/A

Verzoekende partij	mevrouw Joanna VOET vertegenwoordigd door advocaat Peter GEUENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Koningin Astridlaan 143
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 31 maart 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 28 januari 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zemst van 21 september 2015 ontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft aan de heer Michel VERHOEVEN een vergunning verleend onder voorwaarden voor het wijzigen van verkavelingsvoorschriften met betrekking tot het plaatsen van een carport op het perceel gelegen te 1982 Zemst, Herman Teirlinckstraat 8, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummer 183s2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 19 december 2017.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De heer Michel Verhoeven, hierna de aanvrager, dient op 27 april 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zemst een aanvraag in voor een wijziging van een verkavelingsvergunning op het perceel gelegen te 1982 Zemst, Herman Teirlinckstraat 8, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie A, nummer 183s2. De gevraagde wijziging heeft tot doel de mogelijkheid te creëren tot het plaatsen van een carport in de linker bouwvrije zijtuinstrook.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 05 'Dorp Weerde', goedgekeurd op 30 april 2009, in een woonkernzone (artikel 5).

Het perceel ligt ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling 'VK/43/1986' van 16 februari 1987.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 mei 2015 tot 17 juni 2015, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 16 september 2015 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 21 september 2015 een vergunning aan de aanvrager onder voorwaarden. Het college overweegt:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

...

Beoordeling

Het bouwen van een carport in de zijtuinstrook is niet mogelijk volgens de huidige verkavelingsvoorschriften.

Open carports zijn echter een opkomend fenomeen in de bebouwde ruimte en vervangen meer en meer de klassieke gesloten garage. Om geen grote verharde oppervlakten te moeten aanleggen en aangezien open carports meestal lichte constructies zijn (een dak op 4 palen) is de gemeentelijke visie omtrent het niet bebouwen van zijtuinstroken in de loop der jaren wat bijgesteld geweest. Terwijl het bebouwen van deze zones vroeger niet werd toegestaan, groeide meer en meer het besef dat deze constructies geen storend element vormen in het straatbeeld op voorwaarde dat de openheid gegarandeerd blijft.

Bij de herziening van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening (van kracht sinds 13 april 2015) werd dan ook de mogelijkheid voorzien om in de zijdelingse bouwvrije strook een open carport (dit is een carport die aan 2 zijden open is) op te trekken onder voorwaarde dat:

- 1) er op het aanpalende perceel eveneens een open carport kan worden tegenaan gebouw*
- 2) een open carport geen afbreuk doet aan de goede ruimtelijke ordening*
- 3) er zich geen wachtgevel op de perceelsgrens bevindt*
- 4) de plaatselijke stedenbouwkundige toestand het toelaat een bouwvrije strook voor te behouden.*

Indien de laatste 2 criteria niet vervuld zijn dan dient er met een gemene muur op de zijdelingse perceelsgrens te worden gebouwd.

Aan deze 4 criteria is voldaan, nl:

- 1) de woning op het aanpalende perceel is op dezelfde bouwlijn ingeplant zodat het theoretisch mogelijk is dat de aanpalende eigenaar mits*

verkavelingswijziging eveneens een carport kan optrekken tegen de aangevraagde carport.

- 2) *de aanvraag doet geen uitspraak over het voornemen om een open of gesloten carport te voorzien. Aangezien in de recent goedgekeurde gemeentelijke stedenbouwkundige verordening is opgenomen dat een open carport aan 2 zijden open moet zijn, is dit open karakter een belangrijke voorwaarde voor het toestaan van de verkavelingswijziging.*

Algemeen wordt aangenomen dat een open carport een geringe ruimtelijke impact heeft op de omgeving. Het alternatief voor het plaatsen van een overdekte staanplaats, is het bouwen van een garage/carport in de achtertuin. Dit is momenteel niet mogelijk volgens de verkavelingsvoorschriften maar zou, mits verkavelingswijziging, wel tot de mogelijkheden kunnen behoren. Dergelijke constructie zou tot gevolg hebben dat een gedeelte van de tuinzone bijkomend verhard wordt én dat de volledige tuinbreedte niet aangewend kan worden als 'nuttige' tuinzone. Rekening houdende met de beperkte ruimtelijke impact en met de alternatieven wordt het plaatsen van een open carport naast de woning aanvaardbaar geacht.

- 3) *er bevindt zich geen wachtgevel op de perceelsgrens*

- 4) *de plaatselijke stedenbouwkundige toestand laat toe om een bouwvrije strook voor te behouden*

Aangezien de 4 criteria (mits het bijkomend opleggen van het open karakter in de verkavelingsvoorschriften) vervuld zijn, kan het bouwen van een carport in de zijtuinstrook worden toegestaan.

Aangezien er zich langs de linkerkant van de woning reeds een vergunde rolpoort bevindt, is het ook logisch dat de carport in de linker zijtuin wordt opgericht. Om het open karakter te bewaren (2 zijden open!) kunnen er geen bijkomende wanden worden geplaatst. De carport moet immers zowel achteraan als aan de zijkant open blijven.

Door de carport in te planten in de linker zijtuin, kan de rechter zijtuin, die veel breder is, dienst doen als nuttige tuinzone. Het inplanten van de carport langs de rechterzijde zou de oppervlakte nuttige tuinzone aanzienlijk reduceren.

Verder wordt verwezen naar de beoordeling van de ingediende bezwaren (zie hoger) en de hieruit voortvloeiende voorwaarden die in de vergunning zullen worden opgenomen. In antwoord op de bezwaren zal de oppervlakte van de carport beperkt worden tot 3m x 7m wat voldoende groot is voor het stallen van 1 voertuig.

...

Conclusie

Het ingediende project is stedenbouwkundig aanvaardbaar en planologisch verenigbaar, mits naleving van de onderstaande voorwaarden.

Het is niet in strijd met de goede ruimtelijke ordening.

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 20 oktober 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 14 januari 2015 om dit beroep ontvankelijk te verklaren en een vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 26 januari 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 28 januari 2016 ontvankelijk en verleent zij een vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

5. Bespreking

...

5.2 Beschrijving van de aanvraag

De aanvraag heeft tot doel de voorschriften van een verkaveling te wijzigen opdat de mogelijkheid wordt gecreëerd tot het plaatsen van een carport in de linker bouwvrije strook. Op het plan is een zone voor carport aangeduid met een breedte van 2.95m, tot op 5cm van de perceelsgrens en een diepte van 9m overeenkomstig de volledige bouwdiepte van de woning.

...

5.5 Openbaar onderzoek

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden er twee bezwaarschriften ontvangen.

Deze bezwaarschriften handelen voornamelijk over de ontoereikende illustratie van de aanvraag, de strijdigheid met het BPA 'Kerselarenwijk', de onmogelijkheid om een aftoetsing te doen aan de verkavelingsvoorschriften, de overbodigheid van ruimte voor twee extra parkeerplaatsen, de vermelding in een schrijven van de gemeente in 2007 dat geen carport kon, de mogelijkheid om de carport aan de andere zijgevel te voorzien zonder schending van de bouwvrije strook, de afwatering van het dak, de overschrijding van de ruimtelijke draagkracht van het perceel en de vrees voor inname door een schrijnwerkerij. Het college van burgemeester en schepenen heeft deze bezwaarschriften behandeld en niet in aanmerking genomen.

...

5.6 Beoordeling

a) Het goed maakt deel uit van de niet vervallen verkaveling VK/43/1986, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 16 februari 1987. Bij een wijziging van verkaveling dienen de voorschriften van de hogere plannen van aanleg in overweging genomen te worden. Het goed is gelegen binnen de grenzen van een ruimtelijk uitvoeringsplan. RUP05 'Dorp Weerde', goedgekeurd op 30 april 2009, dat de gewestplanvoorschriften voor de plaats vervangt. Art. 9.2.2. van de toelichting bij het RUP bepaalt ook dat het BPA W1bis 'Kerselarenwijk', goedgekeurd op 23 maart 1994 van rechtswege opgeheven is. Volgens het RUP ligt de aanvraag in de woonkernzone. De aanvraag stemt overeen met de voorschriften van het RUP (art.5).

...

c) De aanvraag valt onder de toepassing van de gemeentelijke bouwverordening van Zemst, zoals gewijzigd op 13 april 2015. In deze verordening zijn zowel voorschriften voor verkavelingen als gebouwen opgenomen. De voorschriften over verkavelen beperken zich tot de specifieke elementen inzake afmetingen van kavels, wegenis enz... Bij een verkavelingswijziging zijn in principe de voorschriften voor bouwen nog niet van toepassing. Evenwel is het wenselijk om de gewijzigde verkavelingsvoorschriften af te stemmen op wat voor bouwen toelaatbaar is volgens de verordening, teneinde geen onuitvoerbare wijziging te bekomen bij de navolgende stedenbouwkundige aanvraag. Art. 37 van de verordening bepaalt het volgende:

'Er dient een zijdelingse bouwvrije strook van 3m gerespecteerd te worden. In deze bouwvrije strook mogen geen constructies worden geplaatst, uitgezonderd open carports (aan 2 zijden open) indien er op het aanpalende perceel eveneens een open carport kan worden tegenaan gebouwd. Een open carport in de zijdelingse bouwvrije strook kan niet worden toegestaan indien dit vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening, niet wenselijk zou blijken. Indien er zich een wachtgevel op de perceelsgrens bevindt of indien de plaatselijke stedenbouwkundige toestand het niet toelaat een bouwvrije strook voor te behouden, dient er met een gemene muur op de zijdelingse perceelsgrens te worden gebouwd.'

De aanvraag tot verkavelingswijziging laat toe om vast te stellen dat op het aanpalende perceel een carport kan worden gebouwd, dat de plaatselijke stedenbouwkundige toestand het toelaat en er geen wachtgevel op de perceelsgrens aanwezig is. De openheid van de constructie aan twee zijden kan worden opgelegd in de vervangende verkavelingsvoorschriften. Inzake de goede ruimtelijke ordening dient teruggevallen te worden op de algemene beoordeling.

In deze dient gesteld te worden dat het originele principe van het behoud van bouwvrije stroken was ingegeven door een betrachting om openheid en/of doorgroening mogelijk te maken tussen de gebouwen en de ruimte niet dicht te laten slibben. De overgangszones maken dat individuele constructies niet met elkaar vergroeien en elke woning de ruimte krijgt voor een eigen uitstraling. Inzake een open carport wordt stilaan algemeen aanvaard dat deze door de lichtheid en openheid van de constructie de betrachte 'openheid' in het straatbeeld niet verstoort. Dit werd dan ook beleidsmatig vertaald in de bouwverordening voor het gehele grondgebied van Zemst.

In voorliggend geval is bovendien deze openheid al in zekere mate achterhaald doordat beide burens dwars een poort voor de bouwvrije strook plaatsten. Wat op vele plaatsen voorkomt binnen de wijk, ook onder de vorm van dwarse muren of dichte dwarse hagen. Binnen dezelfde wijk komen overigens ook al andere constructies in de bouwvrije strook voor, zoals carports. Algemeen dient gesteld te worden dat het toelaten van de carport een afstemming is op een beleid dat voor het hele grondgebied geldt en aldus als een gewenst toekomstig beeld wordt gezien waar wordt ingepast.

d) Inzake de verdere bemerkingen van de beroepsindiener dient nog gesteld te worden dat foutief gestoeld wordt op de opgeheven voorschriften van het vroegere BPA. Ook impliceert het feit dat een vergunning nodig is (en het niet met een melding kan), zeker niet dat er een strijdigheid zou ontstaan met de goede ruimtelijke ordening. Verder kan niet bijgetreden worden dat de terreinbezetting te hoog zou worden. In combinatie met een tuinhuisje van ca. 15m² levert een carport van ca. 27m² (2.95m bij 9m) helemaal geen overdreven terreinbezetting op voor een perceel van 5a 88ca. Ook de woning zelf is bescheiden van afmetingen. De ruimtelijke draagkracht van het perceel is absoluut niet overschreden. Wel kan bijgetreden worden dat het niet de bedoeling kan zijn om meerdere voertuigen achter elkaar onder deze carport te gaan plaatsen. Een dergelijke opvatting brengt een sterk vergroot aantal vervoersbewegingen met zich mee die een aanzienlijk grotere last kan betekenen voor de aanpalende. Om die reden is het wenselijk, overeenkomstig wat de gemeente ook vooropstelde, de diepte van de carport tot 7m te beperken, zodat slechts één wagen kan gestald worden, eventueel aangevuld met een aanhangkar/fietsen...Dit kan als voorwaarde bij de vergunning hernomen worden.

e) In toepassing op artikel 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (beoordelingsgronden) kunnen verder geen opmerkingen gemaakt worden inzake hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Evenmin wordt er geraakt aan het bodemreliëf of zijn er cultuurhistorische aspecten die wegen op de beoordeling. Inzake de visueel-vormelijke elementen kan herhaald worden dat de impact op de openheid zowel van het eigen terrein als van het straatbeeld beperkt blijft. De schaal van de woning wijzigt niet, de carport wordt een ondergeschikt onderdeel ervan. De bouwdichtheid wijzigt evenmin. De aanvraag heeft ook geen impact op de mobiliteit, het blijft immers een eengezinswoning.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag tot verkavelingswijziging voor de oprichting van een carport in de zijdelingse bouwvrije strook is in overeenstemming met het gemeentelijke beleid, zoals vervat in de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening, goedgekeurd door de deputatie op 18 augustus 2005 en gewijzigd op 3 augustus 2006 en 12 maart 2015;
- in artikel 37 van de verordening werd door de gemeente in de mogelijkheid voorzien om in de zijdelingse bouwvrije strook een open carport op te richten, als er op het aanpalend perceel eveneens een open carport kan tegenaan gebouwd worden en dit verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening; aan beide voorwaarden is hier voldaan;
- door deze concrete inplanting en het feit dat het om een erg open constructie gaat blijft de impact op de openheid zowel van het eigen terrein als van het straatbeeld erg beperkt.

...

BESLUIT

1. Het beroep ingediend door Peter Geuens, advocaat, Koningin Astridlaan 143, 2800 Mechelen, namens Joanna Voet, derde, tegen de vergunning met voorwaarden van het college van burgemeester en schepenen van Zemst van 21 september 2015 verleend aan Michel Verhoeven, Herman Teirlinckstraat 8, 1982 Zemst, ontvankelijk te verklaren;
2. De aanvraag ingediend door Michel Verhoeven, Herman Teirlinckstraat 8, 1982 Zemst, inzake het wijzigen van de voorschriften m.b.t. het plaatsen van een carport, gelegen Herman Teirlinckstraat 8 te Zemst, kadastraal bekend: afdeling 3, sectie A, perceelnummer 183s2, te vergunnen met volgende voorwaarden:
  - de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften inzake de bijgebouwen, zoals opgesteld door de gemeente, worden toegevoegd aan de initiële voorschriften en vervangen deze in zoverre ze strijdig zijn;
  - uitgezonderd de hierboven vermelde wijzigingen blijven alle oorspronkelijk goedgekeurde algemene en bijzondere stedenbouwkundige voorschriften behouden voor kavel 20.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De aanvrager dient op 17 mei 2016 een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een carport. De verwerende partij verleent op 6 oktober 2016 in administratief beroep een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde. De verzoekende partij vordert op 9 december 2016 bij de Raad de vernietiging van deze beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1617/RvVb/0248/A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b) en §2, eerste lid VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), en van het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij uit kritiek op de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partij merkt in de eerste plaats op dat de aanvraag in strijd is met de (bestaande) verkavelingsvoorschriften, die geen bebouwing toelaten in de links van de woning van de aanvrager gelegen strook voor tuinen. Verder wijst de verzoekende partij erop dat de aanvraag de (theoretische) ruimtelijke draagkracht van het perceel overstijgt doordat de netto-vloeroppervlakte van de gebouwen en bouwwerken buiten het hoofdgebouw aanmerkelijk meer dan 40 m² zal bedragen.

Het perceel van de aanvrager is volgens de verzoekende partij groot genoeg om conform de bestaande verkavelingsvoorschriften een carport op te richten rechts van zijn woning, binnen de bebouwbare zone die is afgebakend in de verkaveling. De door de bestreden vergunning mogelijk gemaakte constructie zou buiten die bebouwbare zone komen te liggen. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij in die omstandigheden de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening des te zorgvuldiger moet beoordelen.

De verzoekende partij stelt vervolgens vast dat de verwerende partij verwijst naar de gemeentelijke bouwverordening van Zemst. Die bouwverordening stelt als basisregel dat er een zijdelingse bouwvrije strook van drie meter gerespecteerd moet worden en dat in die strook geen constructies geplaatst mogen worden, uitgezonderd open carports indien er op het aanpalende perceel eveneens een carport tegenaan gebouwd kan worden. Die uitzondering vervalt echter indien vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening het oprichten van een carport toch niet wenselijk zou blijken. De verwerende partij overweegt in dit verband dat het originele principe van het behoud van bouwvrije stroken ingegeven was door een betrachting om openheid en/of doorgroening mogelijk te maken tussen de gebouwen en de ruimte niet te laten dichtslippen maar dat er algemeen aanvaard wordt dat een open carport de betrachte openheid niet verstoort. Die overweging strookt volgens de verzoekende partij niet met de vereiste van een concrete beoordeling en zou er alleen op duiden dat de verwerende partij van mening is dat carports in het algemeen aanvaardbaar zijn en in het algemeen een open karakter hebben. De verzoekende partij houdt voor dat die opvatting niet kan volstaan om de goede ruimtelijke ordening te beoordelen en om op grond daarvan af te wijken van de 'openheid' die als verkavelingsvoorschrift is voorzien en een bouwvrije strook volledig in te nemen tot aan de perceelsgrenzen.

De overweging in de bestreden beslissing dat door de verzoekende partij in de aanpalende bouwvrije strook van haar perceel ook eventueel een carport mag worden opgericht, is volgens de verzoekende partij bovendien geen afdoende, concrete beoordeling van de ruimtelijke impact van de aanvraag op de in de omgeving bestaande toestand. De aanvraag kan de bebouwingsmogelijkheden van een aanpalende kavel immers niet wijzigen, noch verbeteren, noch beperken.

De overweging dat de openheid in zekere mate al achterhaald is doordat de verzoekende partij en de aanvrager dwars een poort voor de bouwvrije strook hebben geplaatst en wat op veel plaatsen zou voorkomen binnen de wijk onder de vorm van dwarse muren of dichte dwarse hagen, zou dan weer niet gesteund zijn op een eigen, concreet onderzoek van de verwerende partij. De verzoekende partij stelt dat de verwijzing naar de aanwezigheid van een tuinpoort in de aanpalende zijtuinstrook van de verzoekende partij, zelfs feitelijke grondslag mist omdat het gaat om een open afsluiting. De verwijzing naar de aanwezigheid van dichte, dwarse hagen zou de afwijking van de verkavelingsvoorschriften in redelijkheid niet kunnen verantwoorden omdat het gaat om begroening en niet om bebouwing. De overweging van de verwerende partij is volgens de verzoekende partij bovendien vaag en niet afdoende concreet omdat er sprake is van 'wijk' in plaats van 'verkaveling'. Het zou bijgevolg niet duidelijk zijn of de verwerende partij alleen de verkaveling of ook de ruimere wijk bij haar beoordeling heeft betrokken. De verzoekende partij stelt dat het niet uitgesloten is dat de verwerende partij bouwwerken die volledig buiten de verkaveling gelegen of opgericht zijn, heeft betrokken bij de appreciatie van de relevante ruimtelijke omgeving. Uit het administratief dossier kan niet worden afgeleid of er op een gelijkaardige wijze al carports zijn opgericht in de verkaveling.

De overwegingen van de bestreden beslissing doen volgens de verzoekende partij geen afbreuk aan de vaststelling dat de betrokken percelen precies bestemd zijn voor een constructie in open verband, en dat een dergelijke bebouwingsvorm juist wordt gekenmerkt door de zijdelingse bouwvrije stroken. Door te verwijzen naar een dichtgeslibd straatbeeld wordt er aangenomen dat in wezen het aangevraagde afbreuk doet aan de typologie van de open bebouwing die als verkavelingsvoorschrift geldt.

De stelling dat het aangevraagde geen afbreuk doet aan de openheid naar de straat en de openheid tussen de verschillende woningen, zou bovendien feitelijk ook niet correct zijn, nu de inplanting van de carport voorzien is over de volledige bouwvrije strook (tot aan de perceelsgrens) en achter de reeds opgerichte metalen poort. De openheid die zou worden gewaarborgd door twee open zijden, is bijgevolg een fictie vermits de ene open zijde zich langs de perceelsgrens bevindt en de andere open zijde in de achtertuin van de aanvrager.

De verzoekende partij besluit dat de reële impact van de wijziging op het straatbeeld niet afdoende is onderzocht.

2.

De verwerende partij betwist vooreerst de ontvankelijkheid van het middel. Volgens haar beoogt de verzoekende partij met het middel een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de aanvraag door de Raad. De verwerende partij beschikt echter over een discretionaire bevoegdheid bij de beoordeling van de aanvraag. Op grond van het beginsel van de scheiding der machten mag de Raad zijn oordeel niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij. De Raad kan enkel een wettigheidscontrole doen en is niet bevoegd om de opportuniteit van een administratieve beslissing te beoordelen. De verwerende partij verwijst ter zake naar het arrest nr. 74/2014 van het Grondwettelijk Hof van 8 mei 2014. Door het opgeworpen middel toch te onderzoeken, zou de Raad in de plaats van de verwerende partij oordelen of de betrokken vergunning al dan niet kon worden verleend. De Raad is daarvoor echter niet bevoegd. Dit zou ook blijken uit rechtspraak van de Raad. Het enig middel moet als onontvankelijk worden afgewezen.

Het middel is volgens de verwerende partij ook ongegrond.

Om na te gaan of de gevraagde wijziging van de geldende verkavelingsvoorschriften vergunbaar is, dienen de nieuwe voorschriften getoetst te worden aan het van toepassing zijnde ruimtelijk uitvoeringsplan en de stedenbouwkundige verordening van Zemst. De aanvraag stemt volgens

de verwerende partij overeen met artikel 5 van het RUP (woonkernzone) en het RUP bevat geen bijkomende bepalingen over 'aanhorigheden'. Vervolgens haalt de verwerende partij artikel 37 van de stedenbouwkundige verordening aan. Zij beweert dat de plaatselijke toestand toelaat een aangrenzende carport te bouwen op het perceel van de verzoekende partij. Er is geen wachtgevel op de perceelsgrens aanwezig en de openheid van de constructie aan twee zijden wordt opgelegd in de vervangende verkavelingsvoorschriften. Een open carport is *in casu* dus mogelijk voor zover dit vanuit de goede ruimtelijke ordening niet onwenselijk is.

De verwerende partij wijst erop dat het behoud van bouwvrije stroken tot doel heeft openheid en/of doorgroening tussen de woningen te garanderen. Volgens de verwerende partij wordt algemeen aanvaard dat een open carport de openheid in het straatbeeld niet verstoort, getuige daarvan ook artikel 37 van de stedenbouwkundige verordening.

De kritiek dat de terreinbezetting te hoog zou worden, wordt niet bijgetreden. De verwerende partij houdt voor dat een carport van circa 27 m² (2,95 meter bij 9 meter) in combinatie met een tuinhuisje van circa 15 m² helemaal geen overdreven terreinbezetting oplevert voor een perceel van 5a88ca. Ook de woning zelf zou bescheiden zijn. De ruimtelijke draagkracht van het perceel wordt dus absoluut niet overschreden.

De aanvraag is bijgevolg niet onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

Dat de verzoekende partij het logischer vindt om de carport rechts van de woning van de aanvrager te bouwen, betekent volgens de verwerende partij nog niet dat zij een kennelijk onredelijke beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening heeft gemaakt. De verwerende partij blijft bij haar standpunt zoals is uiteengezet in de bestreden beslissing.

Ten slotte zet de verwerende partij nog op algemene wijze uiteen dat zij de bestreden beslissing op afdoende en zorgvuldige wijze gemotiveerd heeft.

3.

De verzoekende partij stelt dat de exceptie van de verwerende partij betrekking heeft op de ontvankelijkheid van de vordering en niet op de ontvankelijkheid van het middel.

Zij zet uiteen dat de Raad als administratief rechtscollege alleen een vernietigingsbevoegdheid heeft om de legaliteit van een bestreden beslissing te controleren en dat de Raad zich niet in de plaats kan stellen van de verwerende partij om een aanvraag te beoordelen. Zelfs door de marginale toetsing van de kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van een bestreden beslissing is de Raad niet bevoegd de verwerende partij een injunctie te geven een andere beslissing te nemen. De verzoekende partij vraagt alleen om de bestreden beslissing te vernietigen zodat de Raad bevoegd is om over haar vordering uitspraak te doen. Om die reden is het vernietigingsberoep ontvankelijk. Wat betreft de ontvankelijkheid van het middel, stelt de verzoekende partij dat een middel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop deze rechtsregel, volgens de verzoekende partij, geschonden is. Zij beweert dat zij omstandig heeft aangegeven hoe de verwerende partij met de bestreden beslissing de ingeroepen rechtsregels schendt. Of het middel al dan niet gegrond is, zet de verzoekende partij onder een apart onderdeel uiteen.

Vooreerst benadrukt de verzoekende partij dat de toetsing van de aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening niet beperkt mag zijn tot een louter formalistische toetsing aan de voorwaarden van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening. Een vergunningverlenend

bestuursorgaan moet een aanvraag concreet beoordelen en nagaan of de aanvraag in rechte kan worden toegelaten.

De wijziging van de verkavelingsvoorschriften is *in casu* toegelaten onder verwijzing naar de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening, die bepaalt dat carports in de bouwvrije zijtuinstrook voorzien kunnen worden. Volgens de verzoekende partij heeft de wijziging bijgevolg niet alleen betrekking op het perceel van de aanvrager, maar tegelijk ook op het perceel van de verzoekende partij. Dit zou in rechte niet verantwoord kunnen worden.

Verder wijst de verzoekende partij er nog op dat in de verkaveling 'Kerselaerewijk' de inpandige garage steeds aan de linkerzijde van het woongedeelte is bij de woningen met pare huisnummers in de Herman Teirlinckstraat. De woningen met onpare huisnummers hebben daarentegen een inpandige garage aan de rechterzijde van het woongedeelte. Vanuit die feitelijke vaststelling is het volgens de verzoekende partij logisch dat een carport aan de linkerzijde van de woning van de aanvrager ingeplant zou worden. Het zou echter niet logisch dat het linksaanpalende perceel dan wordt bezwaard met de verplichting om aan de rechterzijde van het woongedeelte een carport op te richten.

De verzoekende partij stelt vervolgens dat in de bestreden beslissing in te algemene termen wordt verwezen naar de aard van de voorgenomen werken. Het motief dat een open carport stilaan algemeen aanvaard wordt omdat de lichtheid en openheid van die constructie de openheid in het straatbeeld niet verstoort, is volgens de verzoekende partij niet te verenigen met de concrete, feitelijke gegevens die door haar zijn toegelicht in een omstandig fotodossier. Daaruit blijkt dat de voorgenomen wijziging van de verkavelingsvoorschriften in strijd is met de eerder voor het perceel van de aanvrager verleende stedenbouwkundige vergunningen, zoals die zijn opgesomd in de historiek van het perceel. Die historiek zou voorbijgaan aan de feitelijke vaststelling dat de aanvrager reeds zowel ter hoogte van de voorgevellijn als op een diepte van 6 à 7 meter vanaf die lijn beschikt over een vergunning om een gesloten poort, de eerste tot een hoogte van 2,3 meter, de tweede tot een hoogte van 1,8 meter, op te trekken. Het middels de gewijzigde verkavelingsvoorschriften toegelaten bouwwerk mag dan wel open zijn, de reële vergunde en bestaande toestand van het betrokken perceel laat toe dat er van een open constructie nooit sprake zal zijn.

Beoordeling door de Raad

Wat betreft de ontvankelijkheid van het middel

De verwerende partij betwist in de eerste plaats de ontvankelijkheid van het enig middel en voert aan dat de verzoekende partij hiermee een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de aanvraag zou beogen waarvoor de Raad niet bevoegd is.

De Raad spreekt zich overeenkomstig artikel 4.8.2 VCRO als administratief rechtscollege onder andere uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen genomen in laatste aanleg, betreffende het verlenen of weigeren van een vergunning. Wanneer de Raad moet vaststellen dat de bestreden beslissing onregelmatig is, vernietigt hij die beslissing. Dit betekent dat de Raad enkel over een vernietigingsbevoegdheid beschikt, waarbij hij zich niet in de plaats mag stellen van de verwerende partij en zich dus beperkt tot een wettigheidscontrole van de in laatste aanleg genomen bestreden beslissing.

Uit het verzoekschrift blijkt duidelijk dat de verzoekende partij in haar enig middel wettigheidskritiek formuleert op de bestreden beslissing en niet louter opportunitetskritiek uit. De

verzoekende partij vraagt de Raad niet om de vergunningsaanvraag inhoudelijk te beoordelen en zijn beoordeling in de plaats te stellen van de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de verwerende partij.

De exceptie wordt verworpen.

Wat betreft de gegrondheid van het middel

1.

De bestreden beslissing verleent aan de aanvrager een vergunning voor het wijzigen van de verkavelingsvoorschriften om het plaatsen van een carport, met een breedte van 2,95 meter en een diepte van 7 meter, in de bouwvrije linkerzijtuinstrook mogelijk te maken. De woning van de verzoekende partij bevindt zich op het links aanpalende perceel.

Zij voert in essentie aan dat de verwerende partij de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening niet afdoende en op kennelijke onredelijke wijze heeft gemotiveerd.

2.

De vergunningverlenende overheid moet, bij overeenstemming van een aanvraag met de bestemmingsvoorschriften, krachtens artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b) VCRO onderzoeken of de aanvraag verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, en de vergunning weigeren wanneer de aanvraag hiermee onverenigbaar is.

Artikel 4.3.1, §2 VCRO bepaalt onder meer:

“De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;

3° indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

...”

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij het de

noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij zijn beoordeling moet betrekken en rekening moet houden met de in de relevante omgeving bestaande toestand.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij wel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen.

3.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze overwegingen afdoende moeten zijn.

Een vergunningsbeslissing moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan zijn beslissing steunt. Bij het beoordelen van de wettigheid van een vergunningsbeslissing kan alleen rekening gehouden worden met de in de vergunningsbeslissing vermelde motieven.

4.

In de bestreden beslissing toetst de verwerende partij de aanvraag aan de bouwverordening van de gemeente Zemst, zoals gewijzigd op 13 april 2015. De verwerende partij oordeelt dat het wenselijk is om de gewijzigde verkavelingsvoorschriften af te stemmen op wat volgens de bouwverordening toelaatbaar is voor bouwen, dit om geen onuitvoerbare verkavelingswijziging te bekomen bij de navolgende stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. De verwerende partij haalt artikel 37 van de bouwverordening aan, dat luidt:

“Er dient een zijdelingse bouwvrije strook van 3m gerespecteerd te worden. In deze bouwvrije strook mogen geen constructies worden geplaatst, uitgezonderd open carports (aan 2 zijden open) indien er op het aanpalende perceel eveneens een open carport kan worden tegenaan gebouwd. Een open carport in de zijdelingse bouwvrije strook kan niet worden toegestaan indien dit vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening, niet wenselijk zou blijken. Indien er zich een wachtgevel op de perceelsgrens bevindt of indien de plaatselijke stedenbouwkundige toestand het niet toelaat een bouwvrije strook voor te behouden, dient er met een gemene muur op de zijdelingse perceelsgrens te worden gebouwd. Bij woningen van tweede bouworde en ingesloten percelen bedraagt de afstand van de bouwvrije strook 10m van alle perceelsgrenzen.”

De verwerende partij stelt vast dat op het aanpalende perceel (van de verzoekende partij) een carport kan worden gebouwd, dat de plaatselijke stedenbouwkundige toestand het toelaat en er geen wachtgevel op de perceelsgrens aanwezig is. De openheid van de constructie aan twee zijden kan volgens de verwerende partij opgelegd worden in de vervangende verkavelingsvoorschriften.

Wat betreft de goede ruimtelijke ordening stelt de verwerende partij dat het originele principe van het behoud van bouwvrije stroken ingegeven was door een betrachting om openheid en/of doorgroening mogelijk te maken tussen de gebouwen en de ruimte niet dicht te laten slibben. Volgens de verwerende partij wordt echter stilaan aanvaard dat open carports door de lichtheid en openheid van de constructie de betrachte openheid in het straatbeeld niet verstoren en werd

dit beleidsmatig vertaald in de bouwverordening van de gemeente Zemst. De verwerende partij overweegt verder dat in voorliggend geval deze openheid bovendien al in zekere mate achterhaald is doordat beide burens dwars voor de bouwvrije strook een poort plaatsten. Dit zou ook op vele andere plaatsen binnen de wijk voorkomen, ook onder de vorm van dwarse muren, dichte dwarse hagen of andere constructies zoals carports. Volgens de verwerende partij dient algemeen gesteld te worden dat het toelaten van de carport een afstemming is op een beleid dat voor het hele grondgebied geldt en dus als een gewenst toekomstig beeld wordt gezien.

Vervolgens motiveert de verwerende partij dat de ruimtelijke draagkracht van het perceel niet overschreden wordt en dat het wenselijk is om de diepte van de carport tot 7 meter te beperken zodat slechts één wagen gestald kan worden, eventueel aangevuld met een aanhangkar/fietsen...

De verwerende partij stelt verder nog dat er geen opmerkingen kunnen worden gemaakt over hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, bodemreliëf en cultuurhistorische aspecten. Ten slotte herhaalt de verwerende partij wat betreft de visueel-vormelijke elementen dat de impact op de openheid van zowel van het eigen terrein als van het straatbeeld beperkt blijft en overweegt zij dat de schaal van de woning niet wijzigt, dat de carport er een ondergeschikt onderdeel van wordt, dat de bouwdichtheid evenmin wijzigt en de aanvraag geen impact op de mobiliteit heeft.

5.

De verzoekende partij merkt in haar verzoekschrift vooreerst op dat de aanvraag strijdig is met de bestaande verkavelingsvoorschriften, die in de strook voor tuinen geen bebouwing toelaten. In zoverre de verzoekende partij lijkt voor te houden dat een wijziging van een verkavelingsvergunning principieel er niet mag toe leiden dat bouwwerken kunnen worden opgetrokken in bouwvrije stroken of tuinen, moet het middel als ongegrond worden afgewezen. Het volgen van het standpunt van de verzoekende partij zou betekenen dat verkavelingsvoorschriften nooit kunnen worden gewijzigd. Het voorwerp van de aanvraag is erop gericht om in de bouwvrije zijdelingse stroken een constructie toe te laten. Het komt aan de verwerende partij als vergunningverlenende overheid toe om te oordelen of de aanvraag aanvaardbaar is in het licht van de bestaande verkavelingsvoorschriften en een goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partij poneert vervolgens zonder meer dat de aanvraag de (theoretische) ruimtelijke draagkracht van het perceel overschrijdt doordat de netto-vloeroppervlakte van de gebouwen en bouwwerken buiten het hoofdgebouw aanmerkelijk meer dan 40m² zal bedragen. Daarmee toont de verzoekende partij niet aan dat de beoordeling van de verwerende partij dat de ruimtelijke draagkracht van het perceel niet wordt overschreden, kennelijk onredelijk of niet afdoende is. De verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissing immers dat een carport van circa 27m² in combinatie met een tuinhuisje van 15m² helemaal geen overdreven terreinbezetting oplevert voor een perceel van 5a 88ca en dat ook de woning zelf bescheiden is van afmetingen. De kritiek van de verzoekende partij lijkt bovendien neer te komen op opportuiniteitskritiek, waarvoor de Raad niet bevoegd is.

Waar de verzoekende partij opwerpt dat het perceel van de tussenkomende partij groot genoeg is om conform de bestaande verkavelingsvoorschriften en binnen de bebouwbare zone die is afgebakend in de verkaveling, rechts van de woning van de aanvrager een carport op richten, betreft dit zonder meer opportuiniteitskritiek. Het komt niet aan de Raad toe om te oordelen of het oprichten van een carport rechts van de woning van de aanvrager mogelijk dan wel opportuun is, wel of de verwerende partij op afdoende en zorgvuldige wijze geoordeeld heeft dat het oprichten

van een carport in linkerzijtuinstrook verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De Raad zou daarmee buiten haar marginale beoordelingsbevoegdheid treden.

Verder viseert de verzoekende partij de motivering in de bestreden beslissing in het licht van artikel 37 van de bouwverordening van de gemeente Zemst.

De verzoekende partij wijst op de overweging in de bestreden beslissing dat het originele principe van het behoud van bouwvrije stroken ingegeven was door een betrachting om openheid en/of doorgroening mogelijk te maken tussen de gebouwen en de ruimte niet te laten dichtslibben maar dat er algemeen aanvaard wordt dat een open carport de betrachte openheid niet verstoort. Die overweging strookt volgens de verzoekende partij niet met de vereiste van een concrete beoordeling en zou er alleen op duiden dat de verwerende partij van mening is dat carports in het algemeen aanvaardbaar zijn en in het algemeen een open karakter hebben. De verzoekende partij houdt voor dat die opvatting niet kan volstaan om de goede ruimtelijke ordening te beoordelen en om op grond daarvan af te wijken van de 'openheid' die als verkavelingsvoorschrift is voorzien en een bouwvrije strook volledig in te nemen tot aan de perceelsgrenzen.

Het standpunt van de verzoekende partij wordt niet gevolgd. De verwerende partij verantwoordt de wijziging van de verkavelingsvoorschriften in het licht van artikel 37 van de gemeentelijke bouwverordening, dat uitdrukkelijk en onder bepaalde voorwaarden open carports toelaat in zijdelingse bouwvrije stroken. Dit artikel vormt volgens de verwerende partij de beleidsmatige vertaling van het, naar het oordeel van zowel de verwerende partij als het college van burgemeester en schepenen, ondertussen algemeen aanvaarde principe dat een open carport door de lichtheid en openheid van de constructie de beoogde openheid in het straatbeeld niet verstoort. De verwerende partij steunt zich daarnaast ook op het gegeven dat de openheid in deze al in zekere mate achterhaald is doordat beide burens, met name de verzoekende partij en de aanvrager, dwars een poort voor de bouwvrije strook plaatsten, wat volgens de verwerende partij ook op vele andere plaatsen in de wijk voorkomt, onder de vorm van dwarse muren of hagen en carports. De verwerende partij motiveert de wijziging van de bestaande verkavelingsvoorschriften dus niet louter vanuit de vaststelling dat algemeen aanvaard wordt dat een open carport de betrachte openheid niet verstoort.

De verzoekende partij stelt echter dat het motief dat de openheid in zekere mate al achterhaald is door de concrete situatie ter plaatse, niet gesteund is op een eigen en concreet onderzoek. De verzoekende partij betwist de aanwezigheid van een tuinpoort in de aanpalende zijtuinstrook van haar perceel en stelt dat het om een open afsluiting gaat. Volgens de verzoekende partij kan ook niet verwezen worden naar de aanwezigheid van dichte dwarse hagen omdat het gaat om begroening en geen bebouwing. Ten slotte stelt de verzoekende partij dat het motief vaag en niet voldoende concreet is omdat er sprake is van 'wijk' in plaats van 'verkaveling'. Het is volgens de verzoekende partij niet duidelijk of de verwerende partij bij de beoordeling van de relevante omgeving alleen de verkaveling of de ruimere wijk heeft betrokken en het is bijgevolg niet uitgesloten dat de verwerende partij bouwwerken die volledig buiten de verkaveling zijn opgericht, betrokken heeft bij haar beoordeling. Er zou niet kunnen worden achterhaald of er op een gelijkaardige wijze al bouwwerken zijn opgericht in de verkaveling.

Het betoog van de verzoekende partij overtuigt niet. De Raad stelt vast dat in het administratief dossier als bijlage bij het administratief beroepschrift een fotoreportage is gevoegd van zijtuinstroken van woningen in de (onmiddellijke) omgeving van de woning van de aanvrager, met aanduiding van de huisnummers en straat. Anders dan de verzoekende partij voorhoudt, ondersteunt die fotoreeks het motief dat de openheid in zekere mate al achterhaald is door de situatie ter plaatse. Het blijkt dat in de zijtuinstroken van verschillende woningen in de

(onmiddellijke) omgeving van de woning van de aanvrager (en de verzoekende partij) dwarse poorten, muren en carports zijn geplaatst die afbreuk doen aan de openheid van de eengezinswoningen. Het blijkt ook dat minstens een aantal van de woningen deel uitmaken van de verkaveling waartoe de woning van de aanvrager behoort.

In de mate dat de verzoekende partij kritiek uit op de overweging dat een carport kan worden opgericht in de aanpalende bouwvrije strook van het perceel van de verzoekende partij, oordeelt de Raad dat deze overweging kadert in de toetsing van de aanvraag aan artikel 37 van de gemeentelijke bouwverordening. Mede gelet op de overige overwegingen van de bestreden beslissing, kan de verzoekende partij niet zonder meer gevolgd worden waar zij aanvoert dat dit geen afdoende en concrete beoordeling van de ruimtelijke impact van de aanvraag op de in de omgeving bestaande toestand is. De verzoekende partij laat na om de overige motieven van de bestreden beslissing te betrekken in haar kritiek. De verzoekende partij alludeert in dit verband ook op het gegeven dat de wijziging van de verkavelingsvoorschriften niet alleen zou gelden voor het perceel van de aanvrager, maar ook zou gelden voor het perceel van de verzoekende partij. Die veronderstelling is niet correct. De vergunde verkavelingswijziging geldt enkel voor het perceel/lot van de aanvrager. Het is alleen in het kader van de toetsing aan artikel 37 van de gemeentelijke bouwverordening dat vastgesteld wordt dat een carport kan worden opgericht in de aanpalende zijtuinstrook van het perceel van de verzoekende partij. Dit betekent echter niet dat de verkavelingsvoorschriften voor het perceel van de verzoekende partij in die zin worden gewijzigd. De verzoekende partij oppert dan ook ten onrechte dat zij, indien zij daartoe zou beslissen, verplicht wordt om aan de rechterzijde van haar woning een carport op te richten.

De verzoekende partij komt ten slotte niet verder dan het louter poneren dat de verwerende partij de reële impact van de wijziging op het straatbeeld niet afdoende heeft onderzocht. Zoals hiervoor werd vastgesteld, is het niet kennelijk onredelijk om aan te nemen dat door de concrete inplanting en het feit dat het om een open constructie gaat, de impact op de openheid van het straatbeeld beperkt blijft. De verzoekende partij wijst op het bestaan van een metalen poort. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het gaat om een rolpoort, die in opgerolde toestand geen afbreuk doet aan het open karakter van een carport. In de verkavelingsvoorschriften wordt bovendien uitdrukkelijk vermeld dat de carport volledig open moet zijn.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota opwerpt, blijkt uit het voorgaande niet dat de verwerende partij zich beperkt heeft tot het toetsen van de aanvraag aan de gemeentelijke bouwverordening.

De conclusie is dat de verzoekende partij niet aantoont dat de verwerende partij de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening niet op afdoende of kennelijk onredelijke wijze heeft beoordeeld.

6.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 30 januari 2018 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Chana GIELEN

Pieter Jan VERVOORT